

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΠΗΠΟΚΡΑΤΗ, άρ. 11, ΑΘΗΝΑ.

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και για την Κρήτη δρ. 10. Για το έξωτερικό φρ. χρ. 12 1/2. — Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (3 δρ. την τριμηνία). — Κανένας δε γράφεται συντρομητής α δε στείλει μπροστά τη συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο, 20. — Τα περασμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας στη διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κωσικια, και στις επαρχίες στα Πραχτορεία των Έφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Η ΓΡΟΘΙΑ — Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ — ΔΙΚΙΕΣ ΚΙ ΑΔΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ — Ο κ. ΣΤΡΑΤΟΣ — ΧΙΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ.

ΘΕΛΟΥΜΕ νάχουμε Κράτος; Πρέπει να το χαιρόμαστε άμα το βλέπουμε αυτό το Κράτος νάχει και να δείχνει γροθιά. Δέ θέλουμε νάχουμε Κράτος; Τότες άς κάνουμε μιá γενική επανάσταση ναν το καταργήσουμε. Και πολú σωστά είπε ο ύπουργός των Έσωτερικών κ. Ρέπουλης την περασμένη Τετράδη στη Βουλή πώς «ο ύπουργός όταν εύρεθῆ εις την θλιβεράν θέσιν να επιβάλῃ την διαταραχθεϊσαν τάξιν, πρέπει να προσέχη μήπως πέση εν θύμα: «Ο Νόμος».

Μπορεί νάχανε όλα τα δίκια του κόσμου νάπεργήσουν οι τροχιοδρομικοί· μα τη στιγμή που τους προτείνονται μιá συβιβαστική λύση και δέν τη δέχονται, όσο κι αν παίρνει πάνω της, την εδύνη γι' αυτή τη λύση ή Κυβέρνηση έχει χρέος το Κράτος να προστατέψει με κάθε μέσο και τον εαυτό του και τους άλλους πολίτες, που ζημιώνονται από την άπεργία — και περισσότερο απ' όλα έχει χρέος να επιβάλει το Νόμο.

ΕΤΣΙ τα βλέπουμε μεϊς κ' έτσι τα ξηγοῦμε τα πράματα. Όχι πλουτοκρατικά, μα άθρωπιστικά. Γιατι από την πλατιά συζήτηση που άνοιχτηκε σε περασμένα χρόνια στις στήλες του «Νουμά» για το Σοσιαλισμό, ένα συμπέρασμα βγάλαμε: Πώς ο Σοσιαλισμός δέν έχει καμιá σχέση με τον εκβιασμό και με τη ληστεία, μα ίσια ίσια αγωνίζεται για να ξαναγάσει το Κεφάλαιο να μην εκβιάζει και να μη ληστεύει τον Έργάτη.

Στο τροχιοδρομικό ζήτημα, με το να θέλει η Έταιρία να πάψει τέσσερεις υπαλλήλους της, δέ σημαίνει πως θέλησε μ' αυτό να εκβιάσει τους εργάτες της. Ότα ζητάμε δικαιοσύνη, πρέπει ναν τη ζητάμε για όλους, για φτωχούς και για πλούσιους, για εργάτες και για εργοδότες. Κι ο Σοσιαλισμός ίσια ίσια τη Δικαιοσύνη ζητάει να επιβάλει στην κοινωνία.

ΘΕΛΟΥΜΕ δηλ. να ποῦμε πως οι άπεργίες, για να γίνονται σεβαστές στην κοινή γνώμη, πρέπει ναναι δικιο-

λογημένες, κι όχι για φύλλου πήδημα κι άπεργία. Όταν, πρό πέντε ἔξη χρόνια, έγινε η άπεργία των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπαλλήλων, κανένας δέ γόγγυξε, αν και από την άπεργία εκείνη όλος ο κόσμος ζημιωνότανε. Οι άθρωποι είχαν δικιο κι όλοι τους το άναγνωρίζανε πως ἔπρεπε με κάθε μέσο ναν το διαφεντέψουνε.

Το ίδιο συνέβηκε και με την περασμένη άπεργία των τροχιοδρομικών. Δίκιο είχαν τότες κι όλοι τους χεροκροτήσανε που άπεργήσανε.

Όσοι διοργανώνουν η διευτύνουν τις άπεργίες, αυτά τα πράματα πρέπει ναν τα προσέχουνε για να μη ζημιώνεται ο γενικός άγώνας.

ΑΦΟΥ άρέσει ο κ. Στράτος στην Κυβέρνηση, σε μάς άρέσει και περισσεύει μάλιστα. Αρχηγός Κυβερνητικού συδασμοῦ προχτές, πρόεδρος της Βουλῆς σήμερα, Ύπουργός και πρωθυπουργός αύριο, ο κ. Στράτος, ο πολιτικός δηλ. που περιόδεψε, στη λιγόχρονη πολιτική ζωῆ του, όλα τα κόμματα, και που καθόλου παράξενο αύριο, στην παραμικρή άφορμή, νάφίσει στα κρύα του λουτροῦ και τον κ. Βενιζέλο και να πάει να στήσει άλλοῦ το πολιτικό του τσαντήρι!

Τί διάολο! Δέ βρέθηκε μέσα σε τόσοσους βουλευτές ένας, που να μην είναι Στράτος, για να χριστεί Πρόεδρος της Βουλῆς;

ΜΑΣ στάλθηκε από φίλο το σύντομο τουτο χιονογράφημα.

«...Όνειρο η χιονισμένη Άττική. Και τόνειρο αυτό το τῶξησα με διαλεκτή συντροφιά την Τετράδη το δειλινό πάνω στην Άκρόπολη.

..Τα χιόνια είναι στον Πάρνηθα σαν άνθισμα κι αυτά, χαιδεύει τον Κορυδαλό δειλή χλωράδα όνειρου, του θείου του Βράχου του γελά η Πεντέλη κι ο Ύμηττός άκούει γυρτός το έρωτικό τραγούδι του Φαλήρου.

Και τῶβλεπα ζωντανέμένο το τραγούδι του Παλαμά. Και τῶβλεπα και συλλογιζόμουνα:

— Τέτιος ήλιος! Τέτια άνοιξιάτικη χιονιά, να την πεῖς! Και να ζεις κάτω από έναν τέτιο ούρανό, και να μη γελάς όλοένα, και να μην έρωτεύεσαι και να μην τραγουδάς! Όρισμένα, οι Άθηναίοι είμαστε ο πιο άχαριστος κι ο πιο άχαραχτήριστος λαός της γῆς.»

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

(Από το Λεύκωμα της Μυριέλλας — Μοιρίτας)

Άπ' όσους όρισμούς της Ευτυχίας άκούσα η διάβασα στη ζωῆ μου, οι πιοτεροι μου φανήκανε η παραπολύ ποιητικοί, η παραπολύ ύλικοί. Ευτυχισμένος σ' αυτόν τον κόσμο μου φαίνεται πως είναι εκείνος που ήρθε εδῶ για να κάμῃ κάτι που το θαρρεί καλό για τους όμοιους του, — άδιάφορο μικρό η μεγάλο, σε λίγους η σε πολλούς, — και δουλεύει επίμονα ως το τέλος να το κάμῃ αυτό το κάτι.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ